

EL CRISTIANISME

Cap altre religió ha portat a terme un paper tan important en l'història dels dos últims mil·lennis com el cristianisme, i cap altre ha tingut una expansió. La fe en Jesucrist va conquerir el món occidental i es va estendre per tots els continents, avui en dia la practiquen més de 1.700 milions de persones. En efecte el cristianisme ha influït en la cultura occidental.

El cristianisme, en molts sentits es com qualsevol altre sistema de creences i valors, no només es compren des de l'interior entre aquells que compartien la creença i s'esforçen per viure d'acord amb aquets valors. Qualsevol descripció de la religió que ignores aquestes concepcions internes, no seria fidel amb l'ordre històric.

3

ORIGEN I FUNDADOR

El cristianisme va ser fundat per Jesús de Natzaret. Aquesta religió va sorgir en el context del judaisme.

Per als cristians, Jesús és el Messies, el Fill de Déu que triomfa sobre el mal i la mort i anuncia el Regne de Déu

En Jesucrist es dona el cas poc freqüent respecte altres personatges de l'antiguitat, de que:

la seva existència històrica

es testimonia per documents

de tres cultures diferents:

la cristiana, la romana i la judia

Es perfectament comprovable que Jesús de Natzaret és el nom d'una persona que va viure a Palestina sota els emperadors August i Tiberi, i que va néixer l'any 5 o 6 abans de la nostra era, i va morir el 7 o 8 d'abril de l'any 30 de la nostra era, sota el poder del procurador Ponci Pilat

L'historiador romà Tacit ja mencionava en els seus Annales (escrits cap l'any 116 a partir de les actes dels arxius oficials de l'imperi) la condemna al suplici d'un cert Christus pel procurador Ponci Pilat, durant l'imperi

de Tiberi.

Hi ha moltes més proves d'el'existència de Jesús de natzaret. Els testimonis son tan incontrovertibles que ja fa temps que cap historiador mitjanament serios s'atreveixi a negar l'existència historica de Jesús i els seus deixebles.

4

CREENCES O DOCTRINES

Els cristians creuen en un Déu que estima l'humanitat.

L'ENCARNACIÓ

Es designa amb aquet nom el fet de que Déu es va fer home. Els cristians creuen que Déu es va fer home, va néixer de la Verge Maria i va habitar entre nosaltres. Jesús era veritables Déu i veritable ésser humà, Déu encarnat.

Jesús era Déu i alhora va conèixer la condició humana.

El fet de que Déu es fes humà dignifica encara més a la persona.

LA RESURRECCIÓ

Jesús donada la quantitat de seguidors que estava aconseguint i el tipus de doctrina que predicava es va crear molts enemics. Un dels seu discipuls, anomenat Judes, el va traïr. Ponci Pilat el va jutjar i el va condemnar a la crucificació. Am la seva mort va expiar els pecats de la humanitat.

El tercer dia després de la seva mort, Jesús va resucitar; aquest es el triomf definitiu sobre el mal i la mort. Els seus deixebles, testimonis de la seva resurrecció van continuar la predicació del missatge de Jesús proclamant la Bona Nova de la salvació arreu del món.

Els Cristians commemoren la mort i resurrecció de Crist amb l'Eucaristia

LA TRINITAT

La Trinitat es una doctrina que afirma la existencia de Déu com a tres persones: Pare, Fill i Esperit Sant unides en una mateixa substancia o ser únic. La doctrina no apareix amb claderat al Nou Testament, on la paraula de Déu es refereix sense variació al Pare; tot i que ja Jesucrist, es considerat en una relació unica amb el Pare, mentres que l'esperit Sant apareeix a més com una divinitat diferent.

5

NORMES DE VIDA

La moral cristiana tracta de respectar i promoure la dignitat de l'ésser humà.

Hi ha deu manaments de la llei de Déu

- Estimaràs Déu sobre totes les coses
- No juraràs en el nom de Déu en va
- Santificaràs les festes

- Honraràs el pare i la mare
- No mataràs
- No faràs accions impures
- No robaràs
- No diràs falsos testimonis ni mentides
- No consentiràs pensaments ni desitjos impurs
- No desitjaràs els béns del proïsme

Tot i aixó Déu va donar un manament que calia complir abans que res i que inclouen els deu anteriors: *Estima Déu sobre totes les coses i el proïsme com a tu mateix.* (Mt. 22,34–40)

La aplicació d'aquets manaments en situacions concretes de la vida, ja sigui en l'ordre personal o social, no genera uniformitat en el comportament moral ni en el social. Per exemple, hi ha cristians que consideren pecaminoses les begudes alcoholiques, pero els hi ha que no opinen igual. Existiesen cristians que adopten diferents psotures davant temes d'actualitat, ja sigui des de el punt de vista de extrema dreta, d'extrema Ezquerra o de centre. A pesar d'aixo, es posible parlar d'una forma de vida cristiana, aquell que participa de la crida al servei a convertir-se en deixeble de Crist. El valor inherent a cada persona creada a l'imatge de Déu, la santitat de la vida humana, aixi com el matrimoni i la familia, l'esforç per aconseguir la justícia, tot i que sigui en un món caigut en la desgracia, son compromisos morals dinamics que els cristians derruyen aceptar; tor i aixo les seves conductes poden no aconseguir les metes que imposen aquestes normes. Ja desde les pagines del Nou Testament es fa patent que sempre ha sigut difícil la tarea de dur a terme les implicacions, sota la vida cotidiana i en realitat mai ha existit una época dorada en el que hagi succeit el contrari.

6

ÍNDIX

EL CRISTIANISME.....	PÀG 3
ORIGEN I FUNDADOR	PÀG 4
CREENCES O DOCTRINES.....	PÀG 5
NORMES DE VIDA.....	PÀG 6